

18 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 718/93, 719/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος — Άρθρο 35(4) του Ν. 1/90 — Μόνο αρμόδιο όργανο για την υποβολή των συστάσεων ο ίδιος ο προϊστάμενος ή ο αναπληρωτής του όταν η θέση του προϊσταμένου χηρεύει ή αυτός κωλύεται ανυπέροβλητα — Πορίσματα στη Δημοκρατία v. Στυλιανίδη κ.ά. — Συνέπειες στην κριθείσα περίπτωση. 5

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο] 10

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς
έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Δημοκρατία v. Στυλιανίδη κ.ά. (1996) 3 Α.Α.Δ. 274. 15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της ΕΔΥ με την οποία προή-
γαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Διοικητικού Λειτουργού
Α' αντί των Αιτητών. 20

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 718/93.

Α. Κληρίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 719/93.

Α. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με διάταγμα του Δικαστηρίου ημερ. 15.9.94, δόθηκε άδεια για συνεδίαση των προσφυγών, εφόσον και οι δύο προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη που είναι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) για προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Γιαννάκη Μονογιού στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α' (θέση προαγωγής).

15 Με την προσφυγή 719/93 προσβαλλόταν αρχικά και η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Αργύριου Παπαναστασίου. Το Δικαστήριο στις 8.6.94 έκδοσε διάταγμα για χωρισμό δικογράφου ώστε η απόφαση για προαγωγή του Παπαναστασίου που λήφθηκε στα πλαίσια άλλης διοικητικής διαδικασίας, να προσβληθεί ξεχωριστά. Σαν αποτέλεσμα καταχωρίστηκε στις 14.6.94 η προσφυγή αρ. 531/94.

20 Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της ΕΔΥ ημερ. 21.5.93 (Παράρτημα 3), στην οποία παρευρίσκeto και ο κ. Χρυσόχος Λουκάς, Πρώτος Διοικητικός Λειτουργός, ως εκπρόσωπος του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, για να δώσει την απαιτούμενη από το άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (ο Νόμος), σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος. Ο κ. Χρυσόχος σύστησε για 30 προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος Μονογιού, σύσταση την οποία υιοθέτησε η ΕΔΥ.

35 Προεξέχοντα λόγο ακυρότητας στις αγορεύσεις των αιτητών αποτελεί η εισήγηση ότι ο κ. Χρυσόχος δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει τον Προϊστάμενο του Τμήματος και να συστήσει το ενδιαφερόμενο μέρος και ότι η παρουσία του στη συνεδρίαση αντίκειτο στις πρόνοιες του Νόμου. Το άρθρο 35(4) ισχυρίστηκαν, καθόρισε συγκεκριμένο όργανο για την παροχή συστάσεων και ο Νόμος δεν παρέχει τη δυνατότητα μεταβίβασης της εξουσίας αυτής.

40

Όπως ανέφερε η δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση στις γραπτές της αγορεύσεις, για το θέμα υπήρχαν διϊστάμενες πρωτόδικες αποφάσεις και το θέμα είχε αχθεί ενώπιον της Ολομέλειας με την αναθεωρητική έφεση 2157.

Στις 20.3.96 ημερομηνία κατά την οποία δόθηκαν διευκρινίσεις στις παρούσες προσφυγές, δεν είχε εκδοθεί η απόφαση.

Η Ολομέλεια έκδοσε την απόφασή της στις 21.6.96 (βλ. **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Φιλάρετον Στυλιανίδη κ.ά.**) (1996) 3 5
Α.Α.Δ. 274 και το θέμα έχει πλέον λυθεί οριστικά.

Ο Αρτεμίδης, Δ., εκδίδοντας την απόφαση της Ολομέλειας, είπε τα ακόλουθα:

“Ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην άσκηση πρωτόδικης δικαιοδοσίας, αποδέχτηκε τις 3 συνεκδικαζόμενες προσφυγές, που καταχωρήθηκαν εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Ανώτερου Λειτουργού, κλάδος Γενικού Γραμματειακού Προσωπικού. 10 15

Ο μοναδικός νομικός λόγος, για τον οποίο οι προσφυγές πέτυχαν, ήταν επίσης το αντικείμενο συζήτησης στην ενώπιόν μας έφεση της Κυπριακής Δημοκρατίας, αφορά δε την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, Ν. 1/90, που προβλέπει τα εξής: 20

..... 25

Στην υπόθεση που επιλαμβανόμαστε οι συστάσεις που υποβλήθηκαν ενώπιον της Επιτροπής προήλθαν από τον Πρώτο Διοικητικό Λειτουργό στην Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού και όχι από τον Προϊστάμενο του Τμήματος. Ο λειτουργός δε αυτός δήλωσε στην Επιτροπή πως ενεργούσε ως εκπρόσωπος του Προϊσταμένου, ο οποίος, λόγω ανειλημμένων υπηρεσιακών υποχρεώσεων δεν μπορούσε να παραστεί. Ανέφερε επίσης πως οι απόψεις που εξέφραζε δεν ήταν αυτές του Προϊσταμένου του αλλά του Τμήματος. 30 35

Ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε στην απόφασή του πως υπήρξε παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 35(4) του Ν. 1/90, γιατί όταν ο νόμος εναποθέτει την άσκηση εξουσίας σε καθοριζόμενο αξιωματούχο η εκχώρησή της δεν επιτρέπεται, εκτός και αν ο ίδιος ο νόμος ρητά το επιτρέπει. 40

Συμφωνούμε με την πιο πάνω νομολογιακή αρχή, και όπως ο Πρόεδρος την εφήρμοσε στα γεγονότα της υπό συζήτηση υπόθεσης.”

(Ακολουθεί αναφορά σε προηγούμενη νομολογία, όπως επίσης και αναφορά στις δι'εστάμενες πρωτόδικες αποφάσεις επί του θέματος.)

5 Το Δικαστήριο κατέληξε ως εξής στην σελ. 279 της απόφασής του:

10 “Αναφορικά με την ειδική διάταξη που μας απασχολεί, έχουμε τη γνώμη πως η μοναδική περίπτωση που μπορεί να γίνουν οι συστάσεις από άλλο λειτουργό, εκτός από τον Προϊστάμενο του Τμήματος, είναι όταν η θέση του Προϊσταμένου χηρεύει ή ο ίδιος απουσιάζει από τα καθήκοντά του λόγω ανυπέβλητου αντικειμενικού κωλύματος και πάντοτε εφόσον ορίζεται λειτουργός που ασκεί τα καθήκοντα του Προϊσταμένου του Τμήματος. Η προσέγγισή μας αυτή μπορεί να απολήγει 15 στην πρόκληση πρακτικών δυσχερειών στη λειτουργία της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Είναι όμως ο Νομοθέτης που ρυθμίζει το ζήτημα, και το Δικαστήριο έχει καθήκον να επιβλέπει την πιστή τήρηση του Νόμου.”

20 Στην προκειμένη περίπτωση δεν αναφέρεται οτιδήποτε στα πρακτικά ως προς τους λόγους που οδήγησαν στην απουσία του Προϊσταμένου του Τμήματος από τη συνεδρίαση της ΕΔΥ και την εκπροσώπησή του από τον κ. Χρυσσοτόμη.

25 Είναι επίσης καθαρό από το περιεχόμενο της σύστασης πως ο κ. Χρυσσοτόμης εξέφρασε καθαρά τις δικές του προσωπικές απόψεις και εκτιμήσεις αναφορικά με την καταλληλότητα των υποψηφίων για την επίδικη θέση.

30 Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, καθώς επίσης και την προσέγγιση που υιοθέτησε η Ολομέλεια, κρίνω πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί.

35 Εφόσον κατά την επανεξέταση θα δοθεί νέα σύσταση από το αρμόδιο όργανο, δεν χρειάζεται να εξετάσω τους άλλους λόγους ακυρότητας, οι οποίοι αφορούν βασικά τη νομιμότητα και/ή την επάρκεια της αιτιολογίας της σύστασης.

40 Οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.